

Конвенција за професионални здравствени услуги, 1985

Конвенција која се однесува на професионалните здравствени услуги.
(Забелешка: Датум на стапување на сила 17. 2. 1988 година.)
Конвенција: Ц161
Место: Женева
Седница на Собранието: 71
Датум на усвојување: 25. 6. 1985
Предмет на класификација: Професионални здравствени услуги
Статус: С1 уште се користи како инструмент, истата беше усвоена во 1985 година.

Генералното собрание на Меѓународната организација на трудот, Раководното тело на Меѓународната канцеларија за труд, се состана во Женева на нејзината седумдесет и прва седница на 7 јуни 1985 година, и поаѓајќи од тоа дека заштитата на работникот од болести, епидемии и повреди коишто се резултат на неговото вработување е една од целите на Меѓународната организација на трудот според нејзиниот устав, и имајќи ги предвид релеватните Меѓународни конвенции и Препораки коишто се однесуваат на работната сила, и посебно на Препораките за заштита на здравјето на работниците, 1953, Препораките за професионални здравствени услуги, 1959, Конвенцијата за претставниците на работниците, 1971 и Конвенцијата и Препораките за безбедност и здравје при работа, 1981, коишто ги воспоставуваат принципите на националната политика и акција на национално ниво, одлучи да ги усвои предлозите во однос на професионалните здравствени услуги, како четврта точка на дневниот ред на седницата, и имајќи предвид дека овие предлози треба да добијат форма на меѓународна Конвенција, на 26 јуни 1985 година ја усвои Конвенција, која може да се нарече Конвенција за професионални здравствени услуги, 1985.

ДЕЛ 1. ПРИНЦИПИ НА НАЦИОНАЛНАТА ПОЛИТИКА

Член 1

Заради целите на оваа Конвенција:

(а) поимот „*професионални здравствени услуги*“ значат услуги коишто имаат првенствено превентивна функција и одговорност за советување на работодавачот, работниците и нивните претставници во организациите за:

- (1) барањата за воспоставување и одржување на безбедно и здраво работно опкружување коешто ќе го овозможи оптималното физичко и метално здравје во однос на работата;
- (2) приспособувањето на работата на можностите на работниците од аспект на нивното физичко и ментално здравје;

(б) поимот „претставници на работниците во претпријатијата” значи лица коишто се признаени за такви врз основа на националното законодавство и практика.

Член 2

Од аспект на националните услови и практиката, и во консултација со репрезентативните организации на работодавачите и работниците, онаму каде што истите постојат, секоја членка треба да формулира, имплементира и периодично да ревидира кохерентна национална политика за професионалните здравствени услуги.

Член 3

1. Секоја членка презема мерки за да ги развие професионалните здравствени услуги за сите работници, вклучително и оние од јавниот сектор и членовите на производните кооперативи, во сите гранки на економската активност и во сите претпријатија. Одредбите треба да бидат соодветни на специфичните ризици во претпријатијата.

2. Доколку професионалните здравствени услуги не можат да бидат воспоставени во сите организации, секоја членка треба да направи план за воведување на вакви услуги во консултација со репрезентативните организации на работодавачите и работниците, онаму каде што истите постојат.

3. Секоја членка треба да наведе, во својот прв извештај за примената на Конвенцијата поднесен според член 22 од уставот на Меѓународната организација на трудот, план утврден со параграф 2 на овој член и да информира во последователните извештаи за прогресот во примената на одредбите.

Член 4

Надлежните органи треба да ги консултираат репрезентативните организации на работодавачите и работниците, онаму каде што таквите постојат, за мерките што ќе се преземат во согласност со на одредбите на оваа Конвенција.

ДЕЛ 2. ФУНКЦИИ

Член 5

Без да се прејудира одговорноста на секој работодавач за здравјето и безбедноста на работниците на работното место, како и потребата за вклучување на работниците во решавањето на прашања за професионалната заштита и

здравје, професионалните здравствени услуги треба да имаат такви функции што се соодветни на професионалните ризици во претпријатијата:

- (а) идентификација и оценка на здравствените ризици на работното место;
- (б) утврдување на факторите во работното опкружување и практики коишто можат да влијаат врз здравјето, вклучувајќи ги санитарни инсталации, рестораните и сместувачките капацитети што се обезбедуваат од работодавачите;
- (в) совети за планирањето и организацијата на работа, вклучително и избор на дизајнот на работното место, ракување и состојбата на машините и на останатата опрема и на субстанците за работа
- (г) учество во развојот на програмите за унапредување на работните практики, како и тестирање и оценка на здравствените аспекти на новата опрема;
- (д) совети за професионалното здравје, безбедноста, хигената и ергономијата, и за опремата за индивидуална и колективна заштита;
- (ѓ) обезбедување на здравјето на работниците во однос на работата;
- (е) адаптацијата на работата на работникот;
- (ж) придонес во мерењето на професионалната рехабилитација;
- (з) соработка во обезбедување на информации, обука и едукација на подрачјето на професионалното здравје, хигената и ергономијата;
- (с) организација на прва помош и на итна служба;
- (и) учество во анализата на професионалните инциденти и професионалните болести.

ДЕЛ 3. ОРГАНИЗАЦИЈА

Член 6

Одредбите треба да обезбедат воспоставување на професионални здравствени услуги:

- (а) според законите и регулативите; или

(б) со колективните договори или ако е поинаку договорено со засегнатите работодавачи и работници; или

(в) на кој било друг начин одобрен од надлежните органи по консултација со репрезентативните организации на работодавачите и работниците.

Член 7

1. Професионалните здравствени услуги можат да бидат организирани како услуги за едно претпријатие или како заедничка услуга за повеќе претпријатија; доколку е соодветно.

2. Во согласност со националните услови и практика, професионалните здравствени услуги можат да бидат организирани од:

(а) претпријатијата или групации на претпријатија;

(б) државни органи или официјални услуги;

(в) институциите за социјално осигурување;

(г) кои било други тела овластени од надлежните органи;

(д) комбинација на горенаведеното.

Член 8

Работодавачот, работниците и нивните представници, онаму каде што истите постојат, треба да соработуваат и партиципираат во имплементирањето на организационите и останатите мерки поврзани со професионалните здравствени услуги на подеднаква основа.

ДЕЛ 4. УСЛОВИ НА ФУНКЦИОНИРАЊЕ

Член 9

1. Во согласност со на националните закони и практиката, професионалните здравствени услуги треба да бидат мултидисциплинарни. Составот на персоналот треба да биде утврден според природата на должностите што се извршуваат.

2. Функцијата на професионалните здравствени услуги треба да се извршува во соработка со останатите услуги во претпријатијата.

3. Во согласност со на националните закони и практика, треба да се превземат мерки за да се обезбеди адекватна соработка и координацијата помеѓу професионалните здравствени услуги со останатите тела коишто се засегнати со одредбите за здравствените услуги.

Член 10

Лицата коишто обезбедуваат професионални здравствени услуги треба да уживаат целосно професионална независност од работодавачите, работниците и нивните претставници, онаму каде што постојат, во врска со функциите наведени во член 5.

Член 11

Надлежниот орган треба да ги утврди квалификациите барани од лицата што обезбедуваат професионални здравствени услуги, во согласност со природата на обврските што ги извршуваат и во согласност со националните закони и практика.

Член 12

Обезбедувањето на здравјето на работниците поврзано со работата, не треба да ја намалува заработувачката на работниците, услугата треба да биде бесплатна и треба да се остварува доколку е можно во текот на работното време.

Член 13

Сите работници треба да бидат информирани за здравствените ризици поврзани со нивната работа.

Член 14

Носителите на професионалните здравствени услуги треба да бидат информирани од работодавачот и работниците за кој било познат фактор или за било што сомнително во работното опкружување кое може да влијае на здравјето на работниците.

Член 15

Носителите на професионалните здравствени услуги треба да бидат информирани за случаите на болести помеѓу работниците и отсуството од работа поради

здравствени причини, со цел да се идентификува дали има каква било врска помеѓу причините за нарушеното здравје и отсуството од работа со некои од здравствени ризици коишто се присутни на работното место. Лицата кои што ги обезбедуваат професионалните здравствени услуги не треба да бараат работодавачот да ги верификува причините за отсуството од работа.

ДЕЛ 5. Општи одредби

Член 16

Со националните закони и регулативи треба да определи орган или органи одговорни за супервизија на активностите и советување на професионалните здравствени услуги откако истите ќе бидат воспоставени.

Член 17

Формалните ратификации на оваа Конвенција треба да бидат проследени до Генералниот директор на Меѓународната канцеларија за труд за регистрација.

Член 18

1. Оваа Конвенција е обврзувачка за оние членки на Меѓународната организација на трудот чишто ратификации се регистрирани кај Генералниот директор. 2. Таа ќе стапи во сила дванаесет месеци по датумот на којшто ратификациите на две членки се регистрирани кај Генералниот директор. 3. Потоа, оваа Конвенција треба да стапи во сила за која било членка дванаесет месеци по датумот на којшто нејзината ратификација била регистрирана.

Член 19

1. Членката која ја има ратификувано оваа Конвенција може да ја отповика истата по истекот на десет години од датумот кога оваа Конвенција за првпат стапила на сила, преку акт испратен до Генералниот директор на Меѓународната канцеларија за труд за регистрација. Ваквото отповикување нема да има ефект додека не измине една година од датумот на којшто е регистрирано барањето. 2. Секоја членка која ја ратификувала оваа Конвенција и која во временски период од една година по истекот на периодот од десет години, наведен во претходниот параграф, не го искористила правото за отповикување дадено со овој член, ќе биде обврзана за период од наредни десет години, дури потоа истата може да ја отповика оваа Конвенција по истекот на десетте години, според условите определени од овој член.

Член 20

1. Генералниот директор на Меѓународната канцеларијата за труд треба да ги извести сите членки на Меѓународната организација на трудот за регистрацијата на сите ратификации и отповикувања коишто му се доставени од страна на членките на Организацијата.

2. Кога ги информира членките на Организацијата за регистрацијата на втората ратификација испратена до него, Генералниот директор треба да им обрне внимание на членките на Организацијата за датумот на којшто Конвенцијата стапува на сила.

Член 21

Генералниот директор на Меѓународната канцеларија за труд треба да ги испрати до Генералниот секретар на Обединетите нации за регистрација, во согласност со со член 102 од Повелбата на Обединетите нации, сите детали за сите ратификации и одлуки за отповикувања регистрирани кај него во согласност со на одредбите наведени во претходните членови.

Член 22

Во разумна временска рамка Раководното тело на Меѓународната канцеларијата за труд треба да презентира пред Генералното собрание извештај за функционирањето на оваа Конвенција, и треба да утврди дали е пожелно ставањето на прашањето за нејзината ревизија, во целост или делумно, на дневен ред на Собранието.

Член 23

1. Во случај Собранието да усвои нова Конвенција која во целост или делумно ја ревидира постоечката Конвенција, тогаш, сè додека новата Конвенција не обезбеди:

(а) ратификација од членката на новата ревидирана Конвенција треба **ipso jure** да значи отповикување на оваа Конвенција, како што е наведено во одредбите од член 19 погоре, доколку и кога новата ревидирана Конвенција не стапи на сила;

(б) од датумот кога новата ревидирана Конвенција ќе стапи на сила оваа Конвенција треба да престане да биде предмет на ратификација на членките.

2. Оваа Конвенција треба да остане на сила во нејзината постоечка форма и содржина за оние земји-членки коишто ја ратификувале, меѓутоа не ја ратификувале ревидираната Конвенција.

Член 24

Англиската и француската верзија од текстот на оваа Конвенција се еднакво валидни.